

Sygn. akt **III Cz 1722/15**

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Hupa- Dębska (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Dyrda

SR del. Maryla Majewska-Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku B. Z.

z udziałem M. T.

o stwierdzenie nabycia spadku

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt I Ns 1978/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie.

SSR(del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Magdalena Hupa- Dębska SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Cz 1722/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach zawiesił postępowanie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc z tej przyczyny, że wnioskodawczym pomimo wezwania jej do uprawdopodobnienia, że adresy zamieszkania J. S., T. S., M. S. i J. M. są nieznane poprzez przedłożenie informacji z (...) w W. w terminie 1 miesiąca pod rygorem zawieszenia postępowania, nie przedłożył w określonym terminie żądanych informacji, wskutek czego sprawie nie można nadać dalszego biegu.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawczym wniosła o jego uchylenie, zarzucając mu naruszenie art. 177 § pkt 6 kpc przez jego błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie. Podniosła, że pismem z 16 kwietnia 2015 r. informowała Sąd o przeszkodach w wykonaniu zarządzenia w określonym terminie oraz że przy piśmie z 16 czerwca 2015 r. przedłożyła żądane informacje uzyskane z (...) w W..

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie musiało odnieść skutek.

Należy bowiem mieć na uwadze, że sprawa toczy się w postępowaniu nieprocesowym, w którym pewne obowiązki działania z urzędu są nałożone również na sąd, o czym stanowi m.in. art. 510 § 2 kpc. Nie oznacza to wprawdzie, że sąd ma wyręczać znanych uczestników postępowania w możliwych do podjęcia przez nich działaniach, mających na

celu zapewnienie udziału w postępowaniu wszystkich zainteresowanych w rozumieniu art. 510 § 1 kpe. O ile jednak działający uczestnicy pomimo podjęcia stosownych kroków, nie są w stanie wypełnić zarządzenia sądu w określonym terminie, który jest jedynie instrukcyjny, co sygnalizują przed jego upływem, nie zachodzi zawiniona przez nich niemożność nadania sprawie dalszego biegu. W niniejszej sprawie wnioskodawczym w odpowiedzi na zarządzenie zobowiązujące ją do uprawdopodobnienia, że adresy wskazanych uczestników nie są znane, pismem z 16 kwietnia 2015 r. poinformowała, iż zwróciła się do (...) w W. o stosowne informacje, których jednak nie uzyska w określonym przez sąd terminie z uwagi na czas oczekiwania na odpowiedź. Uprawdopodobniła powyższe dołączając do pisma kopie stosownych wniosków. Ostatecznie przy piśmie z 16 czerwca 2015 r. przedstawiła żądane informacje. W. zatem podjęła właściwe kroki zmierzające do wykonania zarządzenia sądu i poinformowała

o. niezależnych od niej przeszkodach w dochowaniu określonego terminu, co winno skłonić sąd do rozważenia jego przedłużenia.

Mając na uwadze powyższy przebieg postępowania, jak też obowiązek działania przez sąd z urzędu, na co zwracał uwagę Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 26 lutego 2002 r. (sygn. akt I CKN 504/00) i z 24 września 1998 r. (sygn. akt II CKU 61/98), w realiach sprawy brak było podstaw do stwierdzenia, że na skutek zawinionej przez wnioskodawczynię niewykonania zarządzenia sądu nie można nadać sprawie dalszego biegu. Nie zachodzą zatem okoliczności uzasadniające zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 kpe w zw. z art. 13 § 2 kpe.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 386 § 1 kpe w związku z art. 397 § 2 kpe

1. art. 13 § 2 kpe uwzględniono zażalenie, zmieniając zaskarżone postanowienie poprzez jego uchylenie.